

CULTUURRAAD

VOOR DE

NEDERLANDSECULTUURGEMEENSCHAP

BUITENGEWONE ZITTING 1979

8 JUNI 1979

BEGROTING

van de Culturele Zaken van de Nederlandse Cultuurgemeenschap
voor het begrotingsjaar 1979

SECTOR NEDERLANDSE CULTUUR

Artikelen die tot de bevoegdheid van de
Commissie voor mediabeleid behoren (*)

VERSLAG

namens de Commissie voor mediabeleid
door de heer F. PIOT
aan de Commissie voor de begroting uitgebracht

(*) Instituten van de Belgische Radio en Televisie.
I.e. Hoofdstuk IX „Instellingen van openbaar nut” van de functionele begroting, blz. 26 — Stuk 4 - 1 (B.Z. 1979) — Nr. 1 — Bijlage III.

Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer W. Seeuws.

Vaste Zeden : de heer Walter Claeys, mevrouw J. De Loore-Raeymaekers, de heer P. De Vlies, mevrouw P. D'Hondt-Van Opdenbosch, de heren R. Gijs, L. Lenaerts, J. Lenssens, F. Piot, M. Storme, F. Swaelen, F. Vanderborgh, J. Vergeylen ;

de heren J. Mangelschots, W. Seeuws, G. Temmerman, J. Van den Eynden, J. Van Elewycck ;

de heren F. Colla, G. De Winter, F. Grootjans, J. Nutkewitz ;

de heren W. Jorissen, H. Schiltz.

Plaatsvervangers : de heren A. Bourgeois, F. Cauwenberghs, E. Desutter, R. Kuylen, mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche, de heer M. Van Herreweghe ;

de heer I. Egelmeers, mevrouw J. Nauwelaerts-Thues, de heer V. Vanderheyden ;

de heren H. De Croo, H. Lahaye ;

de heer J. Gabriels.

Zie :

4 - 1 (B.Z. 1979):

— Nr. 1 : Ontwerp van decreet

7 (B.Z. 1979) :

— Nr. 3 : Verslag van het Rekenhof

DAMESEN HEREN,

De Commissie voor Mediabeleid heeft in haar zitting van 5 juni 1979 een algemene bespreking gewijd aan de **Begroting 1979** van de Belgische Radio en Televisie — Instituut van de Nederlandse Uitzendingen (Stuk 4 - 1 (B.Z. 1979) — Nr. 1 - Bijlage III).

INLEIDING DOOR DE
MINISTER VAN DE
NEDERLANDSE GEMEENSCHAP

In een inleidend exposé werden door de Minister een aantal punten in reliëf gesteld.

1. De algemene budgettaire politiek van de regering, gekenmerkt door de „**nulgroei**”, noopt de BRT tot **bepaalde** noodmaatregelen : belangrijke geplande initiatieven kunnen niet worden uitgevoerd en als richtlijn geldt voortaan dat nieuwe programma's slechts in aanmerking kunnen genomen worden ter vervanging van bestaande programma's.

In concreto betekent de nulgroei immers dat de dotatie van de BRT 66 miljoen frank beneden een 'objectieve raming van de behoeften voor 1979 bleef. Dit tekort wordt in 1979 aangevuld door een beroep op achterstallige bijkredieten waarop nog aanspraak kan worden gemaakt, doch deze regeling zal niet kunnen hernieuwd worden voor het volgende begrotingsjaar.

2. Inzake personeelsbeleid wordt in 1979 het invoeren van de 38-urenweek voorbereid. Aldus wordt een bijdrage geleverd tot de oplossing van het werkloosheidsprobleem. De doorgevoerde verkorting van de arbeidsduur zal immers niet leiden tot een inkrimping der programma's, **zodat** zal worden overgegaan tot een uitbreiding van het personeelsbestand met 114 leden (78 miljoen F).

3. De voor 1979 geplande uitbreiding van het tweede televisienet kan niet verwezenlijkt worden, hoofdzakelijk omwille van personeelsproblemen, welke verergerd werden door het lang uitblijven, ingevolge de regeringscrisis, van de goedkeuring van het wervingsplan dat voor 1978 was ingediend. Gehoopt wordt dat de uitbreiding begin 1980 zal kunnen gerealiseerd worden. Het tweede net is immers een machtig wapen gebleken in de strijd tegen de concurrentie van buitenlandse televisiezenders (vooral van vertrossende Nederlandse programma's). Metingen van de kijkdichtheid tonen aan dat de BRT 66 % van de Vlaamse kijkers aantrekt, terwijl de RTBF slechts 38 % van het franstalige publiek blijkt te interesseren.

Toch heeft het tweede net het globaal aanbod in zendtijd slechts met 14 % doen toenemen. Overigens dient te worden aangestipt dat voor het tweede net geen bijkomend budget werd gevraagd en geen bijkomend personeel werd aangeworven.

4. De programma's van radio en televisie besteden in 1979 veel aandacht aan actuele thema's als de Europese **verkiezingen**, het Jaar van het Kind, het Millenium van Brussel. Hierbij worden ernstige inspanningen geleverd om het Vlaamse verleden en de tegenwoordige Vlaamse aspecten van Brussel in het licht te stellen. Nieuwe series „**inheemse** ontspanning” worden voorbereid (Kolderbrigade, Paradijsvogels, ...) en twaalf films op basis van het werk

van Vlaamse auteurs zullen worden uitgezonden. Tegen 1980 wordt een historische schets van de onafhankelijke Belgische staat voorbereid.

De Minister verheugt zich in de toenemende belangstelling voor Vlaamse programma's die in het buitenland tot uiting komt.

5. De radio kent een merkwaardige renaissance. Er bestaat ruime belangstelling voor de zeer gevarieerde luisterspelen en documentaires die door de BRT worden geboden. Er worden tevens ernstige inspanningen geleverd om in de **muziekprogrammatie** het aandeel van werk van eigen bodem op te voeren.

De Minister is de mening toegedaan dat de kritiek die vaak geuit wordt ten opzichte van de uitzendingen van lichte muziek, waarin de BRT teveel buitenlandse en te weinig Vlaamse artiesten aan bod zou laten komen, niet ten volle gefundeerd is. De statistische gegevens die terzake gehanteerd worden dienen met omzichtigheid te worden geïnterpreteerd.

De Minister verklaart dat de BRT heel wat meer doet voor creatie, programmering en uitvoering van Vlaams werk dan zou blijken uit de naakte cijfers die werden verspreid. Zij deelt mede dat met Sabam zal worden samengewerkt om, door middel van computerisering, precieze en volledige informatie ter beschikking te stellen.

6. De Minister betreurt dat de samenwerking met Nederland met zo vlot verloopt als gewenst, bv. met het oog op gemeenschappelijk gebruik van een nieuwe lange golf.

De meest recente co-productie van de Vlaamse en Nederlandse televisie, „Maria Speermalie”, was een succes : meer dan 2 miljoen kijkers en uitstekende waarderingscijfers. Hiervoor zijn echter aanzienlijke menselijke en financiële middelen vereist. Meer co-producties zouden kunnen tot stand gebracht worden indien het in uitzicht gestelde Nederlands-Belgisch Productiefonds effectief opgericht werd.

7. Infrastructuur : de werken aan de grote communicatietoren op het terrein van het Omroepcentrum te Schaerbeek worden voortgezet ; deze toren zal de relaisfunctie van de koepel van het Justitiepaleis overnemen. Ook nieuwe muziekstudio's moeten worden gebouwd : de plannen voorzien in afzonderlijke vleugels voor BRT en RTBF, met evenwel een gemeenschappelijke hal.

Andere werken worden nog gepland : constructie van een televisiezender te Lommel en een straalverbindingstoren te Brussegem.

De Minister verklaart dat moeilijkheden zijn gerezen in verband met de aankoop van de geschikte grond en zij uit de hoop dat aan de BRT de bevoegdheid tot **onteigening** zou worden toegekend.

Zij deelt mede dat al de gewestelijke **radiostudio's**, behalve Brabant, in nieuwe gebouwen zijn ondergebracht ; het laatste (Kortrijk) wordt begin juli ingewijd.

Al de regionale omroepen zijn gegroepeerd in BRT-2 en zenden sinds 1 maart 1979 uit op 540 Khz, met een sterkte van 150 Kw, zodat hun servicegebied ver over 's lands grenzen reikt.

8. De liquidatie van het Instituut der Gemeenschappelijke Diensten dat in 1977 werd opgeheven, loopt dit jaar

ten einde. Op dit ogenblik is de verdeling der **immobiliën** tussen BRT en RTF voor 96,85 % gerealiseerd.

9. Het fenomeen van de illegale zenders : de Minister constateert dat in 1930 de wetgever uitdrukkelijk het monopolie van de nationale instituten heeft gevestigd. De uitwerking en toepassing van deze wetgeving heeft geleid tot een bevredigend evenwicht⁴ tussen enerzijds de grondwettelijke waarborgen in verband met de vrijheid van meningsuiting en de gelijkheid van de burgers, en anderzijds de beperkende maatregelen inzake de organisatie van de omroep.

Indien zou geoordeeld worden dat deze situatie gewijzigd moet worden, dan is de grondige voorbereiding vereist, zowel op technisch als op juridisch en politiek vlak.

De Minister vreest dat het gedogen van feitelijke illegale praktijken weldra zou kunnen leiden tot een onomkeerbare situatie zoals dit reeds voorheen geschied is met de reclame in de kabel distributie.

ALGEMENE BESPREKING

Een lid uit zijn verwondering over het feit dat, waar de BRT bevestigt te streven naar een systeem van vaste medewerkers, er toch een verhoging is van de post Erelonen voor losse medewerkers. Hij suggereert tevens dat de BRT zou pogen bij te dragen tot de opslorping van het feitelijk geconstateerde overschot aan artistiek personeel in Vlaanderen door aanwending van de bij wet gecreëerde middelen inzake tewerkstelling van werklozen (stages en bijzonder tijdelijk kader). Zulks zou bovendien een zekere vorm van preselectie mogelijk maken.

Hetzelfde lid vraagt wat de Minister precies bedoelt wanneer zij het tweede net voorstelt als een wapen tegen de concurrentie van de Nederlandse Televisie. Beschouwt zij dit tweede net als inhoudelijk aantrekkelijker of denkt zij eerder aan het kwantitatief hoger aanbod van programma's ?

Refererend naar recente Nederlandse experimenten inzake „Free Television”, uit hetzelfde lid de wens dat de Vlaamse Televisie de mogelijkheid zou nagaan om ook dergelijke uitzendingen te programmeren ; zij sluiten weliswaar bepaalde risico's in, doch verhogen in aanzienlijke mate de aantrekkelijkheid der programma's.

Tenslotte vraagt de interveniënt nog welke de moeilijkheden zijn die het nieuwe omroepdecreet in de weg staan.

Een ander lid formuleert de algemene bedenking dat de bespreking in Commissie van het mediabeleid op grondiger wijze zou kunnen geschieden indien de commissieleden beter **geïnformeerd** zouden zijn. Thans beschikken zij slechts over het jaarverslag van de BRT dat, zoals alle gelijkaardige documenten, meestal vrij laat gedrukt en rondgedeeld wordt : het rapport over het dienstjaar 1977 werd pas eind mei 1979 verspreid, zodat bedenkingen die hierover zouden kunnen naar voren gebracht worden, wellicht reeds voorbijgestreefd zijn.

Hij vraagt dat er tussentijds door de Minister een Beleidsnota of een Verslag over de problemen van het omroepbeleid zou worden voorgelegd aan de Commissie.

Met betrekking tot het kijk- en luistergeld, dat naar de huidige wettelijke regeling een algemene belasting uitmaakt, vraagt hetzelfde lid welke de opbrengst ervan was in 1978

en uit hij de wens dat in het raam van de culturele **autonomie** deze belasting zou kunnen omvormd worden tot een geaffecteerde taks.

In verband met het tweede net wordt de vraag gesteld of de verdere evolutie geen risico's insluit voor zware financiële lasten en voor concurrentie ten opzichte van het eerste net.

Tenslotte uit dit lid zijn ongenoegen over het gebrek aan objectiviteit van bepaalde nieuws- en zelfs ontspanningsprogramma's. Hij erkent dat objectiviteit een moeilijk te realiseren doelstelling is, doch is de mening toegedaan dat al te vaak een ergerniswekkende partijdigheid aan de dag gelegd wordt ; hij wenst te vernemen hoe de beheersorganen hierop reageren en of er tot effectieve sanctionering wordt overgegaan.

De Minister beantwoordt de gestelde vragen als volgt.

— Tweede net : oorspronkelijk was het de bedoeling belangwekkende programma's die via het eerste net op minder interessante uren uitgezonden werden, op geschikter ogenblikken op het scherm te brengen.

De intussen ingetreden verruiming van de initiale doelstellingen heeft het eigen karakter van het tweede net niet aangetast : versnippering werd vermeden en er wordt met zorg gewaakt op de kwaliteit van de aangeboden programma's. De benaming „tweede net” wordt bewust gehandhaafd, daar de termen „tweede programma” de veronderstelling zouden wettigen dat er gestreefd wordt naar twee evenwaardige programma's,. In feite is alleen het eerste net volwaardig ; het tweede net brengt, op bepaalde dagen en vanaf een bepaald uur, een verdubbeling van de uitzendingen. Zulks maakt het mogelijk sommige uitzendingen, die traditioneel als elite-programma's worden beschouwd en die effectief „minderheidsprogramma's” zijn (m.n. sommige literaire feuilletons en opera, doch ook reportages over minder populaire sportmanifestaties), op een behoorlijk uur aan te bieden.

Aldus wordt trouwens concurrentie tussen de twee netten voorkomen : ze worden als complementair opgevat en uitgewerkt.

— Free Television : men zou kunnen stellen dat sommige pogingen in die zin werden ondernomen, bv. in uitzendingen naar aanleiding van het Jaar van het Kind. Overigens wordt in bepaalde uitzendingen vrij geregeld de kijkers gelegenheid geboden om, door middel van een telefoonoproep, aan bod te komen.

Alleen het opvoeren van de zendtijd zou meer ruimte scheppen voor dergelijke experimenten, indien ze gewenst worden. Er moet echter worden aangestipt dat de ervaringen met open deur-uitzendingen in het buitenland niet zo algemeen gunstig genoemd worden.

— Concurrentie met de Nederlandse televisie : in principe blijkt het wenselijk dat de kijker over effectieve keuzemogelijkheden beschikt, doch er kan betreurd worden dat de Vlaamse televisie veelal slechts kijkers verliest aan minderwaardige programma's die door buitenlandse zenders worden aangeboden, zelden aan interessante culturele of maatschappelijke programma's. De vertrossing is duidelijk waarneembaar.

— Het omroepdecreet heeft een lijdensweg gekend, o.a. ingevolge de regeringswisselingen. Onder de vorige Regering was een consensus bereikt onder alle partijen van de

coalitie. Het ontwerp werd intussen van caduciteit ontheven. De hoop mag worden gekoesterd dat de besprekingen nog vóór het zomerreces kunnen hervat worden.

— Het kijk- en luistergeld is inderdaad een niet-geaffecteerde taks. De opbrengst ervan zou eventueel wel onder de vorm van *ristorno's* kunnen terugkeren naar de betrokken **cultuurgemeenschappen** en dit zou ongetwijfeld voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap een gunstiger regeling uitmaken dan de fifty-fifty-verdeling die volgt uit de vroegere akkoorden Van Mechelen-Parisis. Een dergelijke evolutie vergt echter een voorafgaande consensus over de **glo-**bale politiek inzake de financiering van de gemeenschappen en gewesten.

— Objectiviteit : Ook in het buitenland rijzen moeilijkheden op dat vlak en de oplossingen die elders vooropgesteld werden, geven ook aanleiding tot kritiek en onbehagen.

Het Nederlandse systeem bv., dat de objectiviteit poogt te realiseren door het optellen van een aantal subjectiviteiten, blijkt al evenmin bevredigend.

Belangrijk in dit opzicht is overigens niet alleen wat gezegd wordt, maar hoe het gezegd wordt ; en ook wat niet gezegd wordt kan bepalend zijn.

Er wordt effectief toezicht gehouden, doch niet elke fout kan worden voorkomen. Eventuele misbruiken worden besproken in een informatieccollege bestaande uit de directeur-generaal, de programmadirecteurs, de directeur informatie en afgevaardigden van de journalisten. Ook de raad van beheer volgt deze aangelegenheid met aandacht.

Er worden sancties toegepast, doch in geringe mate (2 of 3 in 1978) ; de BRT-leiding is ervan overtuigd dat overleg met de betrokken medewerkers een positiever resultaat oplevert.

— Informatie over het mediabeleid : de Minister treedt het voorstel bij om in de Commissie jaarlijks een tussentijdse bespreking te houden. Zulks kan wellicht best in het najaar, wanneer de programma's voor het volgende kalenderjaar door de raad van beheer goedgekeurd zijn.

— Personeelsbeleid : de BRT slaagt erin ruim de helft van haar produktie binnen de eigen gemeenschap tot stand te brengen. Hiertoe doet zij ook een beroep op losse medewerkers. Er moet echter worden aangestipt dat zogeheten losse medewerking toch vaak leidt tot permanente bezetting van een functie, door aaneenschakeling van opdrachten.

Het maximum wordt gehaald uit de mogelijkheden inzake tewerkstelling van werklozen. Het is echter minder prettig en niet zeer rationeel dat krachtens de vigerende regelingen de als stagiair opgenomen medewerkers na een vrij korte termijn (zes maand, maximum één jaar) de BRT-diensten weer moeten verlaten.

De Minister merkt tenslotte nog aan dat de in de ontwerp-begroting opgenomen posten voor erelonen van losse medewerkers niet verhoogd werden'. In Stuk 4 - 1 (B.Z. 1979) — Nr. 1 - Bijlage III, blijkt duidelijk uit de gegevens vermeld onder nr. 5 12.05 op blz. 4 (14 miljoen F voor 1979, 16,7 miljoen in 1978), blz. 6 (94 miljoen voor de radio in 1979, 115,3 in 1978) en blz. 8 (125,9 miljoen voor de televisie in 1979, 146,9 miljoen in 1978).

Een lid vraagt vervolgens dat aan de Commissie informatie zou verstrekt worden over het personeelsbestand van de BRT, meer bepaald wat betreft classificering in de ver-

schillende categorieën en het aantal vrouwelijke medewerkers in bedoelde categorieën. Rekening zou immers moeten gehouden worden, én met de wettelijke bepalingen inzake gelijke toegang voor mannen en vrouwen tot alle beroepen, én met het feit dat in bepaalde programma's ongetwijfeld een eigen inbreng van de vrouw kan worden verwacht.

Verder wordt het op het scherm brengen van geweldtaferelen gehekeld en wordt de wens geuit dat de BRT een zekere ombudstaak zou opnemen en er zou op waken dat sommige aangelegenheden aan de politieke beleidsinstanties worden gesignaleerd.

De Minister antwoordt dat het personeel van de BRT ongeveer 2 400 leden omvat, over vier niveau's gespreid (zie bijlage I tot dit verslag).

Bij aanwerving en bevordering wordt geen enkel onderscheid gemaakt naar het geslacht van de kandidaten. Verscheidene directieambten worden door vrouwen bekleed en sommige functies waarvoor zich in het verleden traditioneel meestal mannen aanboden, worden thans in steeds **toene-**mende mate door vrouwen uitgeoefend (bv. journalist).

Inzake programma's met geweldtaferelen volgt de BRT een vastgestelde lijn : geen feuilletons van dat genre in de vroege avond, wanneer kinderen meekijken. Er moet echter rekening mee gehouden worden dat geweld ook voorkomt in literaire werken, zoals dit het geval was in „Maria Speermalie” en dat de nieuwsuitzendingen vaak, als weergave van werkelijke toestanden, dit geweld niet kunnen ignoreren. De BRT waakt er echter op dit niet te accentueren.

Wat de ombudstaak betreft, wordt, na het voorlopig stopzetten van de uitzending „Jan en alleman”, gedacht aan nieuwe formules. Dergelijke programma's sluiten echter risico's in en een echter ombudsman zou van een duidelijke wettelijke bescherming moeten voorzien worden.

Een lid vestigt de aandacht op de actuele beroering rond de Citizen Band en de zogeheten „vrije” radiozenders ; het monopolie van de BRT wordt hierdoor kennelijk aangetast.

De Minister wijst op het onderscheid tussen deze twee fenomenen. De Citizen Band is een telecommunicatieverschijnsel, geen „omroep”-verschijnsel: de uitzendingen kunnen immers slechts opgevangen worden door degenen die beschikken over geëigende apparatuur. Het probleem van de „vrije” radio wordt anders gesteld. Er zijn op grond van de bestaande internationale overeenkomsten frekwenties die niet toegewezen zijn (de band tussen 100 en 104 mgh), maar volgens, bepaalde interpretaties wel bruikbaar zouden zijn mits instemming van Frankrijk en Groot-Brittannië. Doch, zelfs indien deze stelling juist bevonden wordt, moet nog worden onderzocht of een vermenigvuldiging van privé-zenders wel wenselijk is. De ervaring toont aan dat **derge-**lijke zenders gefinancierd worden, hetzij door reclame, hetzij door ideologische groepen. Worden deze formules als aanvaardbaar beschouwd? Er kan aan een derde formule worden gedacht : **subsidiëring** door de Staat, maar is het dan niet verkieslijk de huidige monopoliesituatie te behouden ? Zulks zou nl. in de praktijk een vierde FM-programma mogelijk maken.

Vermenigvuldiging van kleine zenders zou wellicht, zoals in Italië, een echte chaos scheppen en heel wat storingen teweegbrengen. Bovendien zou er geen enkele controle meer mogelijk zijn en zouden verworvenheden als het recht op antwoord in het gedrang gebracht worden.

Wat de televisie betreft wordt, in de optiek van de volksoontwikkeling, wel gepleit voor kleinschaligheid, en kan een beroep gedaan worden op de kabeltelevisie. De Minister verklaart dat, vermits de huidige wetgeving voor initiatieven op dat vlak de voorafgaande instemming vereist van de Minister van Verkeesswezen en van de twee Ministers van Cultuur, zij haar akkoord heeft betuigd met de experimenten die in Wallonië werden ondernomen. Zij is echter in princips niet gewonnen voor gelijkaardige initiatieven in Vlaanderen en Brussel, daar het risico voor verspilling aanzienlijk is.

Op de vraag of er daadwerkelijk ingegrepen wordt tegen de illegale zenders antwoordt de Minister dat de Regering wenst dat een eind zou gesteld worden aan situaties die in strijd zijn met de wet. Effectief optreden is de taak der parketten.

Een lid vraagt hield de extra-zendtijd voor politieke partijen naar aanleiding van de Europese verkiezingen werd toebedeeld en waarom één lijst van kandidaten geen toegang kreeg tot de BRT, daar waar de RTBF haar antennes wel ter beschikking stelt van de corresponderende lijst in het Franse kiescollege.

De Minister verklaart dat deze aangelegenheden, op grond van de culturele autonomie, geregeld worden door de betrokken raad van beheer. Bij de BRT werd beslist dat extra-zendtijd zou worden toegekend in verhouding tot de vertegenwoordiging van de belanghebbende partijen in de Cultuurraad (12 minuten voor de CVP, 10 minuten voor de BSP, 7 minuten voor de PVV en VU), met een zekere correctie die tot uiting komt in de chronologische volgorde, de hypothese gesteld zijnde dat het gunstigste ogenblik voor contact met het publiek zich het dichtst bij de verkiezingsdag situeert. Lijsten die in de Cultuurraad geen vertegenwoordiging hebben, alsook onvolledige lijsten, komen niet in aanmerking.

Een lid uit de mening dat vertrossing op zichzelf geen absoluut kwaad is, daar zij aanspoort tot concurrentie. Evenmin kan beweerd worden dat een wetenschappelijk programma per se vormend is, of dat elk ontspanningsprogramma een vertrossingsverschijnsel uitmaakt. Een degelijke sportreportage, door een journalist die getuigt van vakkennis, zijn taal op voortreffelijke wijze spreekt, en de gerapporteerde manifestatie tot haar juiste dimensie weet te herleiden, zal het kijkerspubliek meer reële vorming bijbrengen dan een wetenschappelijk programma dat slechts een gering percentage belangstellenden aanspreekt.

In die zin zou de BRT de vormende waarde van haar uitzendingen moeten optimaliseren.

De Minister treedt deze visie bij en bevestigt dat gestreefd wordt naar het behoud van een eigen gelaat voor de BRT, die niet wenst te concurreren met zogeheten populaire zenders door het prijsgeven van voornaamheid, stijl en kwaliteit.

Een lid klaagt het feit aan dat de BRT vaak aandacht besteedt aan onbenullige uitingen van excentriciteit en daarentegen gewestelijke manifestatie van reëel belang en hoog niveau ignoreert, onder het voorwendsel dat ze geen algemeen nationale betekenis hebben.

De Minister erkent dat ook de BRT weleens rekening houdt met de aantrekkelijkheid van het spectaculaire. Zij is de mening toegedaan dat lokaal en regionaal nieuws tot de eigen sfeer van de geschreven pers behoort.

Een precisering van de taakverdeling tussen radio en televisie enerzijds, pers **anderzijds**, zou het voorwerp moeten uitmaken van het nog uit te stippelen algemene media-beleid. Intussen volgt de BRT als richtlijn een zekere centralisatie die een optimaal gebruik van de infrastructuur in de hand werkt, en het uitvoeren van captaties in de provincies.

De vraag wordt nog gesteld hoe de samenwerking met de Nederlandse zenders wordt geregeld.

De Minister antwoordt dat samenwerking plaats vindt met al de zuilen, doch op vrij onregelmatige wijze, vooral omwille van de eerder wisselvallige bereidheid daartoe die aan Nederlandse zijde tot uiting komt. De hierover verstrekte gegevens worden opgenomen in bijlage tot dit verslag (bijlage II).

De Verslaggever,

F. PIOT

De Voorzitter,

W. SEEUWS

Bijlage I

VERHOUDING TUSSEN MANNELIJKE EN VROUWELIJKE
PERSONEELSLEDEN BIJ DE BRT OP 3 1.12.1978

	Mannen	Vrouwen	Totaal	% vrouwen op het totaal
Niveau I	559	85	644	13,2 %
Niveau II	881	263	1 144	23,9 %
Niveau III	192	194	386	50,3 %
Niveau IV	148	76	224	33,9 %
TOTAAL	1780	618	2 398	25,8 %

Bijlage II

SAMENWERKING BRT - NEDERLANDSE ZENDERS IN 1978

BRT 1

Afdeling Amusement en Kleinkunst

- augustus 1978: jazz-festivals Laren/Middelheim
co-productie met NOS en VARA.
- 19 september 1978: Hullebroeckherdenkmg.
co-productie met AVRO.

Afdeling Service en Maatschappelijke programma's

- In de toeristische rubriek zijn 24 correspondenties uit Nederland uitgezonden, verzorgd door NOS-medewerker Nico Hammelburg.

Afdeling Cultuur, Luisterspelen, Kinder- en Jeugdprogramma's

- Van de NOS werd overgenomen de radiodocumentaire „Het jongetje heet Hans”.
- Volgende luisterspelen werden overgenomen :
„Handigheidje” van de KRO ;
„Gebroken dienst” van de VARA ;
„Ransuilen” van de NCRV.
- Voor volgende luisterspelen werd gebruik gemaakt van vertalingen gemaakt in Nederland :
„Tussen de Raderen” TROS ;
„Scholierenweek” NCRV.

BRT 2

Omroep Antwerpen

- Voor zes afleveringen van het KRO-programma „Zuidnederlands ontmoetingen” werd redactionele en technische assistentie verleend.

Omroep Limburg

- 29.4 tot 1. 5.78 : co-productie met AVRO en ROZ bij Muziekfestival voor Jeugdkoren te Neerpelt.
- 5 en 19.9.78 : co-productie met ROZ n.a.v. het Wereldmuziekconcours te Kerkrade.
- 5.11.78 : coproductie met ROZ, WDR en RTBF van Jazz-Festival Sittard.

BRT 3

Afdeling Muziek

- 27.1.78 : Euronosconcert te Hilversum coproductie met NOS.
- 14.6 tot 19.7.78 : 6 programma's gewijd aan Carel Hacquart. Co-productie met NOS, tegelijk uitgezonden in Nederland en België.

Afdeling Woord

- 9 en 16.3.78 : 2 programma's over J.J. Rousseau - coproductie met NOS.
- 24.4.78 : **Poëzie-avond** te Rotterdam over H. Claus en G. Kouwenaar - co-productie met NOS.
- de Nederlandse Omroepmedewerkers Fred van Leeuwen, Aert van Bergeyk en Ed Gerits hebben hun medewerking verleend aan diverse afdelingen van Affiche en Ex-Libris.

Voor hun **aktualiteitsrubrieken** blijven de radio-omroepen in Hilversum een beroep doen op de medewerking van een aantal radio-journalisten van de BRT. Tal van Nederlandse correspondenten werken van hun kant mee aan de programma's van de radionieuwsdienst van de BRT.

Voor de sector Reportage en Aktualiteiten werd er op 28 februari 1978 te Hilversum een contactvergadering gehouden. Daar werd onder meer gesproken over een mogelijke samenwerking bij de verslaggeving van de Europese verkiezingen in 1979. Ook voor de andere programmasectoren werden de contacten in het verslagjaar in stand gehouden.

Voor gesproken woord en hoorspelen waren er vergaderingen op 14 september te Hilversum en op 5, 6 en 7 oktober te Middelburg in het kader van de Conferentie der Nederlandse Letteren.

Voor de afdeling Amusement waren er twee bijeenkomsten : 24 april te Hilversum en 27 november te Brussel.

De contacten voor de klassieke muzieksector, die in 1977 waren weggefallen, werden in het verslagjaar met succes hersteld.

Er werden drie ontmoetingen gehouden : 24 januari en 30 november te Hilversum en 12 april te Brussel.

Deze werkgroep heeft een kleine commissie in het leven geroepen, die werkt aan een gezamenlijk plan voor de promotie van jonge Vlaamse en Nederlandse vocalisten en instrumentalisten.
